

Județul Bistrița-Năsăud

Secțiunea I - Profesioniști

1. Societatea PHOENIX GAMES SRL, cod unic de înregistrare: 13501542

România

Curtea de Apel Cluj

Secția a II-a Civilă

Dosar nr. 812/112/2012/a14

Comunicare

emisă la: 12.06.2018

Către,

Oficiul Național al Registrului Comerțului București –

Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Cluj

Se comunică, alăturat, copia deciziei civile nr. 91 pronunțată la data de 08.05.2018 de către Curtea de Apel Cluj în dosarul nr. 812/112/2012/a14 privind pe Phoenix Games SRL cu sediul în Bistrița, str. Mihai Eminescu, nr.1-4, mezanin, camera 4, jud. Bistrița-Năsăud, CIF 13501542, J06/333/2000 spre comunicare părților și participanților la procedura insolvenței din dosarul nr. 812/112/2012/a14 Curții de Apel Cluj, prin publicare în Buletinul Procedurilor de Insolvență și pentru efectuarea mențiunilor corespunzătoare în Registrul Comerțului.

Parafa președintelui instanței,

Grefier,

*

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:CACLJ:2018:006.000091

Dosar nr. 812/112/2012/a14

România

Curtea de Apel Cluj

Secția a II-a Civilă

Decizia civilă nr. 91/2018

Ședința publică din data de 08 Mai 2018

Completul compus din:

Președinte Claudia Idriceanu

Judecător Danusia Pușcașu

Judecător Roxana Mihaela Vereș

Grefier Lucian Bădău

Pe rol fiind judecarea recursului formulat de recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj-Napoca - Administrația Județeană A Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud împotriva sentinței civile nr. 111 pronunțată la data de 06.03.2018 în dosarul nr. 812/112/2012/a14 al Tribunalului Bistrița-Năsăud în contradictoriu cu intimații Rus Petru, Chifa Radu, Cosma Vasile Eugen, Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud, SC Phoenix Games SRL și Consult Management UV IPURL, având ca obiect - Angajarea răspunderii conform art.138 din Legea 85/2006.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează faptul că prezenta cauză se află la primul termen de judecată, pentru care procedura de citare este îndeplinită. Recurenta a solicitat judecarea cauzei și în lipsa părților, solicitarea acesteia regăsindu-se la fila 5 din dosar. Recursul formulat este scutit de la plata taxelor judiciare de timbru.

La dosarul cauzei a fost depusă la data de 2 mai 2018 o întâmpinare din partea reprezentantului intimatului Cosma Vasile Eugen.

Curtea în exercitarea prerogativelor instituite prin dispozițiile art. 1591 alin. 4 C.pr.civ., coroborat cu dispozițiile art. 8 din Legea nr. 85/2006 în forma în vigoare la data de deschiderii procedurii constată este competentă general, material, teritorial și special în soluționarea prezentului recurs.

După deliberare, apreciind că la dosar există suficiente probe pentru justa soluționare a cauzei, deschide dezbaterile și văzând că părțile nu sunt prezente pentru a pune concluzii însă s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, închide dezbaterile și reține cauza în pronunțare.

Instanța,

Prin sentința civilă nr.111 din 06.03.2018 pronunțată în dosarul nr.812/112/2012/a14 al Tribunalului Bistrița-Năsăud s-a admis excepția prescrierii dreptului la acțiune invocată de pârâtul Cosma Vasile Eugen și de chematul în garanție Chifa Radu.

S-a respins cererea de atragere a răspunderii patrimoniale formulată de reclamanta Direcția Generală a Finanțelor

Publice Cluj-Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, în contradictoriu cu pârătul Cosma Vasile Eugen, (în calitate de administrator statutar al debitoarei Phoenix Games SRL), și cu lichidatorul judiciar Consult Management UV IPURL, ca fiind prescripționat dreptul material la acțiune.

S-a respins cererea de chemare în garanție formulată de pârătul Cosma Vasile Eugen și îndreptată împotriva numiților Chifa Radu, și Rus Petru.

Pentru a hotărî astfel, tribunalul a reținut că răspunderea patrimonială reglementată de art. 138 din Legea 85/2006 este o răspundere menită să asigure acoperirea pasivului debitoarei, în situația în care prin vânzarea activelor acesteia nu sunt recuperate toate creanțele stabilite în cauză.

Potrivit art. 139 din același act normativ, acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani, cu mențiunea că prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii.

În speța de față, se constată că procedura generală a insolvenței a fost deschisă față de debitoarea Societatea Phoenix Games SRL, la data de 17.02.2012, prin încheierea civilă nr. 257/2012 pronunțată în dosarul nr. 812/112/2012, ceea ce înseamnă că termenul de 3 ani pentru prescripția dreptului la acțiune împotriva persoanei responsabile de intrarea în insolvență a început să curgă cel mai devreme la data deschiderii procedurii insolvenței și cel mai târziu la 2 ani de la acest moment, respectiv la data de 17.02.2014, iar între cele două repere temporale indicate, la data constatării faptei culpabile și a stabilirii persoanei responsabile. Prin urmare, chiar în ipoteza în care acest termen imperativ ar fi început să curgă la data împlinirii celor doi ani de la data deschiderii procedurii insolvenței, termenul de prescripție de 3 ani s-a împlinit dincolo de orice îndoială la data de 17.02.2017 ori în cauza dedusă judecătii, actuala acțiune a fost înregistrată abia la data de 19.10.2017, cu depășirea evidentă a termenului maxim de 5 ani prescripționat de legiuitor.

Plecând de la premisele de fapt mai sus consemnate, luând în considerare termenele legale instituite expres și limitativ de către legiuitor pentru promovarea unei asemenea acțiuni civile și constatând că, reclamanta creditoare, a rămas în pasivitate procesuală mai bine de 5 ani, declanșând prezentul demers judiciar abia în data de 19.10.2017, cu depășirea evidentă a termenului total de prescripție de 3 + 2 ani, expres precizat de art. 139 din Legea 85/2006 și care, s-a subliniat încă o dată, a debutat la data deschiderii procedurii insolvenței (17.02.2012) și s-a împlinit la data de 17.02.2017.

Pe cale de consecință, făcând aplicarea dispozițiilor art. 137 din vechiul Cod de procedură civilă, în temeiul art. 138 raportat la art. 139 și coroborat cu art. 11 lit. g din Legea 85/2006, s-a admis excepția peremptorie a prescripției dreptului la acțiune invocată de pârât și de chemat în garanție și pe cale de consecință, s-a respins cererea de atragere a răspunderii patrimoniale formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârătul, ca fiind prescripționat dreptul material la acțiune, și implicit cererea de chemare în garanție, potrivit dispozitivului prezentei hotărâri, dat fiind soluția adoptată în cererea principală (ea nefiind judecată pe fond ci pe o excepție peremptorie care împiedică a se statua asupra temeiniciei susținerilor reclamantei).

S-a impus a fi menționat că din perspectiva textului de lege incident, mai sus indicat, este eronat modul de interpretare pe care reclamanta îl etalează prin întâmpinarea depusă cu privire la stabilirea momentului de la care începe să curgă termenul de prescripție (data finalizării inspecției fiscale). Cu privire la acest aspect s-a subliniat încă o dată că termenul general de prescripție de trei ani începe să curgă la data cunoașterii persoanei responsabile dar nu mai târziu de limita temporală maximă stabilită (2 ani de la data deschiderii procedurii), indiferent de data la care creditoarea a binevoit să finalizeze inspecția fiscală.

Raportat la argumentele arătate, apreciind că reclamanta creditoare a rămas în pasivitate procesuală mai bine de 5 ani (deși inspecția fiscală putea fi efectuată în primii doi ani de la data deschiderii procedurii insolvenței), declanșând prezentul demers judiciar abia în data de 19.10.2017, cu depășirea evidentă a termenului de prescripție de 3 ani, expres precizat de art. 139 din Legea 85/2006 și care a debutat la data împlinirii a 2 ani de la momentul deschiderii procedurii insolvenței, și anume 17.02.2012.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj-Napoca - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, solicitând admiterea recursului, respingerea excepției prescripției dreptului la acțiune invocate de către pârât și chemații în garanție, casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei la Tribunalul Bistrița-Năsăud pentru judecarea pe fond a cauzei.

În motivele de recurs se arată că la data de 17.02.2012 prin încheierea comercială nr.257/2012 Tribunalul Bistrița-Năsăud a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței la cererea debitoarei SC Phoenix Games SRL Bistrița.

În perioada 01.05.2010 - 17.02.2012 societatea a obținut venituri din organizarea și exploatarea jocurilor de noroc de tip bingo, organizat prin intermediul sistemelor rețelelor de televiziune Super Bingo Metropolis". În perioada respectiva societatea a organizat un număr de 99 partide ale jocului.

Prin încheierea de deschidere a procedurii insolvenței a fost stabilit termen limită pentru depunerea declarațiilor de creanță la 3 aprilie 2012. În termen legal a formulat și depus la dosar declarație de creanță pentru suma de 7.674.105 lei, din care a fost înscrisă pe Tabelul preliminar doar suma de 5.015.670 lei, restul creanței fiind stinsă prin plata de către debitoare.

Pe tabelul definitiv al creanțelor întocmit de către administratorul judiciar sunt înscrșiși un număr de 166 creditori, totalul creanțelor înscrise la masa credală fiind de 15.940.663 lei.

Prin raportul cauzelor intrării în insolvență depus la dosar și publicat în Buletinul procedurilor de insolvență nr. 7791/20.04.2017 se arată ca nu au fost identificate fapte care să se încadreze în prevederile art.138 din Legea 85/2006 pentru stabilirea unor răspunderi personale, iar făpta acordării unor împrumuturi către societăți afiliate este apreciată ca

nu încalcă prevederile legale în vigoare.

În aceasta situație având în vedere prevederile al.3 al art. 138 din Legea 85/2006 conform căreia Dacă administratorul judiciar ori, după caz, lichidatorul nu a indicat persoanele culpabile de starea de insolvență a debitorului și/sau a hotărât ca nu este cazul să introducă acțiunea prevăzută la al A, aceasta poate fi introdusă de președintele comitetului creditorilor în urma hotărârii adunării creditorilor (...)" instituția în calitate sa de președinte al Comitetului Creditorilor, în urma hotărârii adunării creditorilor consemnata în Procesul Verbal al Adunării încheiat la data de 18.10.2017, a formulat o cerere prin care s-a solicitat instanței să dispună obligarea administratorului statutar al societății la plata pasivului debitoarei.

Cererea s-a întemeiat în drept pe prevederile art.138, al.1, lit. a) din Legea 85/2006 au folosit bunurile sau creditele persoanei juridice în folosul propriu sau în cel al unei alte persoane .precum și cele ale lit. e) același articol au returnat sau au ascuns o parte din activul persoanei juridice ori au mărit în mod fictiv pasivul acesteia".

În concret a arătat că în cursul anului 2014 cu ocazia efectuării inspecției fiscale desfășurate asupra activității debitoarei a fost emisă Decizia de impunere nr.468/23.10.2014 prin care au fost stabilite în sarcina societății obligații bugetare suplimentare în cuantum de 34.066.530 lei.

Împotriva deciziei de impunere anterior menționate debitoarea a formulat contestație potrivit prevederile art.205 - 218 din O.G. 92/2003 privind Cod procedura fiscală, contestație ce a fost respinsă prin Decizia nr. 110/09.04.2015 de soluționare a contestației.

Decizia de soluționare a contestației a fost menținută de către Curtea de Apel Cluj care soluționând acțiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta Phoenix Games SRL a pronunțat sentința civilă nr.63/15.02.2017 în dosarul nr.1114/33/2015 prin care a respins cererea reclamantei și a menținut Decizia nr. 110/09.04.2015 de soluționare a contestației împotriva Deciziei de impunere F-BN 468/23.10.2014 și a Raportului de inspecție fiscală, hotărârea instanței de fond fiind atacată la înalta Curte de Casație și Justiție, neavând stabilit încă termen de judecată.

Cu ocazia efectuării inspecției fiscale organele fiscale au constatat ca societatea debitoare prin organele sale de conducere a acordat în intervalul 2009-2011 împrumuturi financiare semnificative, fără dobândă, către alte șapte (7) societăți comerciale afiliate în înțelesul prevederilor art. 7, pct.26, lit. d din Codul fiscal, respectiv către SC Met&Met SRL, SC Riviera Rezidence SRL, SC Monte Calm Imob SRL, SC Metropolis SRL, SC Phoenix Construct SRL, SC Metropolis Casino SRL ȘI SC Metropolis Grup SRL .

În obiectul de activitate al societății nu figurează activitatea de creditare către persoane juridice. Reprezentantul societății a arătat ca pentru aceste operațiuni au fost încheiate între societăți contracte de împrumut, iar aceste operațiuni nu au avut scop comercial, ci exclusiv, sprijinirea temporară a activității curente a societăților afiliate. Sumele împrumutate provin din excedentul de flux de numerar pe care societatea l-a înregistrat în perioada 2009-2011. (pag. 36 raportul de inspecție fiscală).

S-a constatat de către organele de control ca la sfârșitul anului 2011 societatea aflată în insolvență, respectiv SOC. Phoenix Games SRL, avea de recuperat suma de 97.001.132 lei de la cele șapte (7) societăți comerciale afiliate. După intrarea în insolvență a Soc. Phoenix Games SRL contractele de împrumut au fost reconsiderate ca fiind tranzacții, părțile implicate convenind ca sumele împrumutate să fie restituite în termenele și cuantumul cuprinse în graficele de rambursare a sumelor împrumutate, anexate la fiecare tranzacție încheiată. Pana la data depunerii cererii de stabilire a răspunderii patrimoniale, așa cum a arătat și administratorul judiciar în raportul cauzelor, nu au fost respectate graficele de restituire a împrumuturilor.

S-a apreciat de către organele de inspecție fiscală ca suma de 97.001.132 lei reprezintă suma de care societatea în insolvență a fost privată în exercitarea activității de bază, aspect ce a condus în final la incapacitatea de plată și implicit la neachitarea datorii curente. În temeiul acestor constatări s-a formulat și depus o plângere penală la organele penale competente.

Având în vedere aceste constatări, starea de insolvență în care se afla societatea începând cu data de 17.02.2012, data ulterioară împrumuturilor acordate .totalul creanțelor înscrise la masa credală de 15.940.663 lei, reprezentând obligații de plată neachitate către bugetul de stat, persoane fizice (premiu din jocuri de noroc), societăți comerciale, termenele nerealistice de returnare a sumelor împrumutate ,acordarea acestora fără dobândă, precum și faptul ca pana în prezent nu au fost respectate graficele de restituire a împrumuturilor și nu au fost recuperate creanțele datorate, am apreciat ca se poate stabili pe deplin legătura de cauzalitate între fapta administratorului statutar și starea de insolvență a debitoarei.

La data de 06.03.2018 soluționând cauza Tribunalul Bistrița-Năsăud a pronunțat Sentința civilă nr.111/2018 prin care a admis excepția prescrierii dreptului la acțiune invocată de către parat și chematul în garanție Chifa Radu și a respins cererea de atragere a răspunderii formulate de către instituția noastră ca fiind prescrist dreptul material la acțiune. A fost respinsă cererea de chemare în garanție formulată de către paratul Cosma Vasile Eugen împotriva numiților Chifa Radu și Rus Petru.

Consideră că soluția instanței de fond a fost data cu încălcarea și aplicarea greșită a legii și se impune casarea acesteia pentru următoarele motive:

În ceea ce privește excepția lipsei prescrierii dreptului la acțiune - apreciază ca aceasta excepție este neîntemeiată și se impunea respingerea acestei excepții invocate de către pârât, ca fiind nelegală și netemeinică.

În acest sens arată că procedura insolvenței debitoarei a fost deschisă la data de 17.02.2012, fiind desemnat ca administrator judiciar Consult Management U.V., ulterior dispunându-se intrarea în procedura de reorganizare a societății.

Potrivit prevederilor art.139 din Legea 85/2006: Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii."

Prin urmare, termenul de prescripție al unei cereri de stabilire a răspunderii patrimoniale este de 3 ani și el începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență.

Potrivit prevederilor art.139 termenul de prescripție al acțiunii în stabilirea răspunderii patrimoniale este de 3 ani de la data când creditorii au luat cunoștința despre faptele și persoanele ce au provocat insolvența societății. În cazul din speța instituția a luat cunoștința despre faptele care au determinat incapacitatea de plată a societății și despre persoana responsabilă abia la încheierea inspecției fiscale desfășurate asupra activității debitoarei, constatările organelor de control fiind cuprinse în procesul verbal de inspecție fiscală nr.327/23.10.2014 și decizia de impunere nr. 468/23.10.2014, la aceea data fiind formulată și o sesizare penală pentru faptele constatate cu ocazia efectuării inspecției fiscale și pentru care organele de control au apreciat că ar putea înfrunghi elementele constitutive ale unor infracțiuni.

Solicita să se constate ca raportat la data la care a fost cunoscută de către instituția noastră persoana responsabilă pentru ajungerea societății debitoare în stare de insolvență (aceasta data fiind 23.10.2014), acțiunea pentru stabilirea răspunderii patrimoniale este depusă în interiorul termenului de prescripție de 3 ani prevăzut de art.139 din Legea nr.85/2006, întrucât a fost înregistrată la Tribunalul Bistrița-Năsăud la data de 19.10.2017.

Întrucât răspunderea organelor de conducere prevăzută de art.138 din Legea 85/2006 este o răspundere civilă delictuală dreptul la acțiune ia naștere din momentul în care a fost cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, iar în cazul din speța acest moment este 23.10.2014, data la care a fost finalizată inspecția fiscală și data emiterii raportului de inspecție fiscală în cuprinsul căruia s-au concretizat constatările care reprezintă temeiul acțiunii noastre introductive. Aceasta data este singura ce poate fi reținută, în opinia sa, ca moment declanșator al curgerii termenului de prescripție de 3 ani, dat fiind și faptul că un raport al cauzelor intrării în insolvență a debitoarei nu a fost depus la dosarul cauzei până la data de 17.02.2017, data la care instanța de fond a apreciat că s-ar fi împlinit termenul de prescripție a dreptului de acțiune.

Apreciază ca relevant în cauză și faptul că raportul cauzelor intrării în insolvență a debitoarei a fost depus la dosarul cauzei și publicat în B.P.I. doar la data de 20.04.2017, data care este ulterioară termenului de prescripție indicat de instanța de fond 17.02.2017.

În aceste condiții, în care administratorul judiciar a depus abia la data de 20.04.2017 raportul cauzelor intrării în insolvență, raport în care a arătat că nu există persoane vinovate de intrarea în insolvență a societății, nici motive imputabile organelor de conducere, instituția, în calitate de președinte al Comitetului Creditorilor a declanșat procedura de convocare a Comitetului Creditorilor și apoi a Adunării creditorilor în vederea supunerii la vot a propunerii de mandatare pentru formularea unei acțiuni pentru stabilirea răspunderii patrimoniale a administratorului statutar.

Data fiind depunerea la dosarul cauzei a raportului cuprinzând cauzele intrării în insolvență abia la data de 20.04.2017 și dat fiind că potrivit prevederilor art. 138, al.3, din Legea 85/2006 președintele comitetului creditorilor, creditorul ce deține o creanță de peste 50% din totalul masei credale, sau alt creditor desemnat de adunarea creditorilor, poate introduce acțiune în stabilirea răspunderii patrimoniale doar dacă administratorul judiciar nu a indicat persoanele culpabile sau a hotărât că nu e cazul să introducă acțiunea prevăzută la al.1, rezulta că în primul rând calitatea procesuală activă în cazul acțiunii de stabilire a răspunderii patrimoniale aparține administratorului judiciar, și, doar în subsidiar, altor persoane prevăzute expres de lege, instituția noastră nu a putut declanșa demersurile pentru a obține mandat de la ceilalți creditori pentru formularea acțiunii introductive decât după depunerea raportului cauzelor intrării în insolvență la dosarul cauzei, raport prin care administratorul judiciar și-a exprimat poziția sa.

Apreciază în continuare că acțiunea noastră introductivă a fost formulată în interiorul termenului de prescripție de 3 ani, care a debutat de la data la care instituția a cunoscut persoana ce a cauzat apariția stării de insolvență, respectiv la data finalizării inspecției fiscale - 23.10.2014, motiv pentru care solicită respingerea excepției prescrierii dreptului la acțiune invocată de către pârât ca nelegală și netemeinică, casarea hotărârii instanței de fond și trimiterea cauzei spre judecare pe fond la Tribunalul Bistrița-Năsăud.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, intimatul Cosma Vasile Eugen, a solicitat respingerea recursului promovat, ca fiind nefondat, și menținerea hotărârii recurate, ca fiind temeinică și legală.

În susținerea întâmpinării se arată că prin cererea formulată la data de 19.10.2017, DGFP Cluj-Napoca - AJFP BN în calitate de președinte al Comitetului creditorilor al SC Phoenix Games SRL solicită obligarea subsemnatului la plata sumei de 15.940.663 lei, cu explicația că această sumă constituie pasivul debitoarei SC Phoenix Games SRL.

Prin încheierea comercială nr.257/2012 pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud s-a dispus deschiderea procedurii generale a insolvenței la cererea societății debitoare.

Intimatul arată că a avut calitatea de administrator statutar la SC Phoenix Games SRL începând cu 09.05.2009, mai apoi după deschiderea procedurii fiind numit administrator special până la data de 24.11.2015.

În cauză a fost numit administrator judiciar SCP Consult Management UVIPURL Bistrița prin practician în insolvență dl. Urs Vasile.

Prin cererea formulată, reclamanta face referire la raportul cauzelor intrării în insolvență încheiat de administratorul judiciar, respectiv faptul că potrivit acestuia, nu au fost identificate fapte care să se încadreze în prevederile art.138 din legea 85/2006 dar, avându-se în vedere adunarea creditorilor din 18.10.2017, formulează prezenta cerere ca și împuternicita a adunării creditorilor.

Prin întâmpinarea formulată la fondul cauzei, intimatul a înțeles să invoce prescripția dreptului de a formula o astfel

de acțiune în răspundere raportat la prevederile art.139 din Legea 85/2006. Potrivit acestui text normativ acțiunea prevăzută la art.138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe sa curgă de la data la care a fost cunoscuta sau trebuia cunoscuta persoana care a cauzat apariția stării de insolvență dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii".

SC Phoenix Games SRL a intrat în procedura insolvenței la data de 17.02.2012 odată cu pronunțarea încheierii civile nr.257/17.02.2012 din dosar 812/112/2012. Prin urmare termenul de prescripție al acțiunii începe sa curgă cel târziu la 2 ani de la deschiderea procedurii, 17.02.2014 și se împlinște în termen de 3 ani, la 17.02.2017. Raportat la data introducerii prezentei acțiuni în răspundere de către reclamanta (25.10.2017) și la datele de mai sus, este evident ca aceasta acțiune este prescisa.

Tribunalul Bistrița-Năsăud prin SC 111/2018 a admis excepția invocată, respectiv a prescripției dreptului la acțiune și în final a respins acțiunea promovată de recurenta ca fiind prescisa dreptul material la acțiune.

Raportat la considerentele sentinței, în mod corect s-a constatat ca acțiunea de fond a fost formulată cu nerespectarea termenelor prevăzute de art.139 din legea 85/2006 statuând totodată ca recurenta în mod eronat considera ca acțiunea formulată este în termen. De altfel, motivele recursului promovat susțin același punct de vedere. Se arată ca momentul la care ar începe sa curgă termenul de prescripție ar fi dat de data finalizării inspecției fiscale.

Consideră greșite aceste aprecieri dat fiind prevederile legale de mai sus. Legea instituie o limita temporală maximă la care se poate exercita o astfel de acțiune, respectiv 2 ani de la data deschiderii procedurii. Susținerile recurente ca abia la un moment dat s-ar fi finalizat inspecția fiscală și ca doar atunci s-ar fi depus chiar și o plângere penală împotriva reprezentanților societății nu pot fi primite pe de alta parte organele penale soluționând plângerea, au considerat ca nu s-a săvârșit nici o fapta penală dispunând clasarea cauzei.

În aceste condiții, sentința pronunțată de Tribunalul Bistrița-Năsăud este temeinică și legală instanța de fond făcând o corectă aplicare a legii raportat la starea de fapt.

Analiza recursului prin prisma motivelor invocate relevă următoarele:

Sentința pronunțată de judecătorul sindic prin care a fost respinsă ca fiind prescisa dreptul material pentru promovarea acțiunii având ca obiect antrenarea răspunderii patrimoniale a pârâtului intimat Cosma Vasile Eugen a fost criticată de creditorul bugetar reclamant (președintele comitetului creditorilor) prin prisma faptului că în mod greșit s-ar fi reținut faptul că reclamantul creditor a rămas în pasivitate procesuală mai bine de 5 ani, declanșând prezentul demers judiciar abia la data de 19.10.2017, cu depășirea evidentă a termenului total de prescripție de 3+2 ani, expres prevăzut de art. 139 din Legea nr. 85/2006, care a debutat la data deschiderii procedurii și s-a împlinit la data de 17.02.2017.

Reevaluând materialul probator administrat în cauză, instanța de recurs constată că hotărârea pronunțată de judecătorul sindic este legală și temeinică, cu aplicarea normelor de drept incidente la starea de fapt stabilită conform probațiilor.

Astfel, Curtea reține că procedura insolvenței în formă generală privind pe debitoarea SC Phoenix Games SRL a fost deschisă prin încheierea civilă nr. 257 pronunțată la data de 17.02.2012 de către Tribunalul Bistrița-Năsăud în dosarul nr. 812/112/2012. Raportul privind cauzele care au determinat starea de insolvență a fost întocmit de administratorul judiciar și depus în dosarul de faliment la data de 18.04.2017 (f.180 dosar fond), în cuprinsul acestuia relevându-se faptul că nu au fost identificate fapte care să se încadreze în dispozițiile art. 138 din Legea nr. 85/2006.

Conform art. 139 din Legea nr. 85/2006, Acțiunea prevăzută la art. 138 se prescrie în termen de 3 ani. Prescripția începe să curgă de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, dar nu mai târziu de 2 ani de la data pronunțării deschiderii procedurii."

În prima ipoteză, textul legal instituie un termen de prescripție de 3 pentru exercițiul acțiunii prevăzute de art. 138, termen care curge de la data la care a fost cunoscută sau trebuia cunoscută persoana care a cauzat apariția stării de insolvență, momentul fiind astfel determinat subiectiv de circumstanțele fiecărei cauze.

În speță, în cuprinsul memoriului de recurs, creditorul a susținut că a luat cunoștință despre faptele care au determinat incapacitatea de plată a societății și despre persoana responsabilă abia la încheierea inspecției fiscale desfășurate asupra activității debitoarei, constatările organelor de control fiind cuprinse în procesul-verbal de inspecție fiscală nr. 327/23.10.2014 și decizia de impunere nr. 468/23.10.2014, dată la care a fost formulată și sesizare penală sub aspecte săvârșirii unor infracțiuni.

Cu toate acestea, momentul determinat subiectiv de cunoașterea persoanei responsabile de cauzarea stării de insolvență, și de la care începe să curgă termenul de prescripție de 3 ani nu poate fi situat mai târziu de 2 ani de la data deschiderii procedurii, astfel încât acțiunea în antrenarea răspunderii patrimoniale personale nu poate fi exercitată mai târziu de 5 ani de la data deschiderii procedurii. Acest din urmă termen este unul obiectiv, impus de legiuitor, și care rezultă din adiționarea termenului de prescripție de 3 ani cu termenul de decădere de 2 ani calculat de la data deschiderii procedurii.

Astfel, dacă prin natura sa termenul de prescripție de 3 ani este susceptibil de întrerupere sau de suspendare, termenul de decădere de 2 ani nu are același regim. În consecință, momentul ce la care începe să curgă termenul de prescripție de 3 ani nu poate fi situat mai târziu de 2 ani de la data deschiderii procedurii, în speță data de 17.02.2014, cum de altfel în mod corect a reținut judecătorul sindic. Faptul că inspecția fiscală nu a fost finalizată anterior acestui moment, ci abia la data de 23.10.2014, nu prezintă relevanță în speță.

Tot astfel, lipsit de relevanță în cauză este momentul la care a fost întocmit de către practicianul în insolvență raportul asupra cauzelor, de vreme de prin acesta s-a concluzionat asupra inexistenței situațiilor determinate de art. 138 din Legea nr. 85/2006, iar pentru reclamantul recurent elementul determinant pentru formularea acțiunii nu e constituit de conținutul și concluziile acestui raport, ci e dat de concluziile inspecției fiscale.

